

Chiều Thương Chiều Nhớ

Óng ánh tơ, chiều nắng lung linh
Phủ lên hoa thắm lá tươi xanh
Hình như gió chuyển từ đâu tới
Lời ủi an giọng ngọt dịu lành

Mắt dơi phương nào mây lửng lơ
Gom bao nhiêu nhớ đọng thương chờ
Bây giờ chiều xuống còn chi nữa
Tiếc trách buồn lo chuyên hững hờ

Ta bước lẻ đơn đường đất lạ
Thâm tình thương mến cách ngàn xa
Buồn thương chất chứa đầy lòng nặng
Vẫn muốn tìm yên ấm cảnh nhà

Câu thơ vẫn rớt rơi theo ý
Hận tiếc buồn thương một cảnh đời
Nào dám mơ cao sang kỳ mỹ
Cảnh đời rất ít gặp niềm vui

Em bây giờ đường xa cách biệt
Liệu ý tình giữ mãi bình minh
Nếu thật vẫn chung lòng tha thiết
Thì cách xa vẫn vẹn ý tình

Chiều nào cũng bước đi thờ thẩn
Nhìn vườn rau ngóng mắt trời xa
Từng đàn chim bên nhau về tổ
Bao giờ trọn ý sống chung nhà...?

Từng chiều ủa nắng đêm dần đến
Anh đếm ngày đếm tháng đợi mong
Em bây giờ tâm thương lòng nhớ
Dung mạo kiều duyên khắc trong lòng...

thylanthảo :- 16-7-21

Vết Hận Còn Nguyên

Vết vẫn còn nguyên trên cánh tay
Lằn ngang nét dọc ngắn hay dài
Khắc theo năm tháng theo từng bước
Trong cảnh trần ai bước đọa đày...

Vết đĩa sần đen đặc óng chân
Những đêm lạnh đói mắt thâm quầng
Đĩa trâu Đổng Tháp, Nam Hà vất
Đêm muối tha hồ cắn nát thân...

Ăn được hột cơm 3 ngày Tết
Cầm dưa và cơm thật lẹ tay
Yến tiệc thiên đình không sánh được
Mấy tháng sau đêm ngủ nhớ hoài

Sáng sớm sương đầm đĩa vách núi
Uống lon nước lạnh khổ thân tù
Trèo lên đón đủ trăm ký củi
Rất dễ dàng vĩnh biệt nghìn thu...

Đêm nào mơ gặp Mẹ hiền đến
Cho dù Mẹ chỉ đứng lặng thinh
Sáng dậy thấy lòng đầy thương mến
Mẹ gọi cho con biết bao tình...

Sống một ngày biết có một ngày
Làm sao rõ được chuyện ngày mai
Bạc bẽ đói lạnh đêm ngưng thở
Mả lạnh hàng dương lổn ngổn đầy

Ăn sủng trời cho đi thoát được
Rời xa lũ quỷ ác tâm nhân
Nắng tự do hồng tươi mà mượi
Mệnh người ta đều có số phần

Những vết sần đau còn nguyên vẹn
Trong mơ vẫn luôn gặp hãi hùng
Luôn thấy giặc thù đang rượt đuổi
Ám ảnh không phai mãi nặng lòng